

tilfælde, eller hvor patentkrænkelsen er fortsat trods advarsler fra patenthaverens side.

Efter almindelige regler kan strafansvaret kun pålægges fysiske personer. I stk. 2 bestemmes imidlertid, at der tillige kan pålægges aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende bødeansvar.

I lighed med den gældende patentlov samt varemærkeloven og ophavsretsloven bestemmer forslaget endelig i stk. 3, at sager om straf er undergivet privat påtale. Sagerne skal således behandles i den borgerlige retsplejes former.

Til § 58.

Bestemmelsen, der svarer til § 52 i komiteernes lovudkast, indeholder regler om erstatningsansvaret i forbindelse med patentindgreb.

Efter den gældende patentlov er den, der har gjort indgreb i de ved et patent hjemlede rettigheder pligtig at erstatte den forurettede al den ham derved forvoldte skade i overensstemmelse med de almindelige for skadeserstatning gældende regler.

Forslaget omhandler i stk. 1 de tilfælde, hvor indgrebet sker forsætligt eller uagtsomt, og i stk. 2 de tilfælde, hvor det sker i god tro.

I forhold til komiteernes udkast er i stk. 1 udtrykket „erstatning for udnyttelsen“ ændret til „rimeligt vederlag for udnyttelsen“ for at tydeliggøre, at der sigtes til en godtgørelse svarende til en passende licensafgift. Tilsvarende ændring er foretaget i stk. 2.

Endvidere er stk. 1, 2. pkt., om adgang til at nedsætte erstatning ved uagtsomhed, der ikke er grov, udgået efter henstilling fra bl. a. Justitsministeriet.

Efter forslaget stk. 2 skal erstatning for indgreb, der sker i god tro, være begrænset til den vinding, den pågældende må antages at have opnået ved indgrebet.

Det må anses for påkrævet, at beskyttelsen for patentretten også omfatter en mulighed for godtgørelse i tilfælde af indgreb i god tro. Den, som har været i god tro, bør dog ikke udsættes for alvorlige konsekvenser, som kan være ødelæggende for hans virksomhed. Erstatningsansvar bør derfor ikke pålægges, uden at indgrebet har medført fortjeneste.

For at undgå at uforholdsmæssige tab opstår, bestemmer forslaget, at erstatningen i disse tilfælde uafhængigt af det lidte tab aldrig må overstige den ved indgrebet indvundne gevinst.

Foruden kravet om, at vinding skal være opnået, må der som allerede nævnt yderligere foreligge særlige omstændigheder for, at den pågældende skal ifalde erstatningsansvar, f. eks. at udnyttelsen er

sket i betydeligt omfang, og at det ikke bliver urimeligt tyngende for ham at udrede erstatningen.

Erstatningskravene forældes efter lovgivningens almindelige regler.

De danske Patentagenters Forening, Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse og Industrirådet fremsatte i deres udtalelser forslag om indførelse af en bestemmelse, hvorefter der i visse tilfælde skulle opstilles en formodning for, at patentkrænkelse havde fundet sted. Dette skulle i hvert fald gælde for påståede indgreb i patenter, der vedrører fremgangsmåder til fremstilling af nye stoffer, men efter foreningernes opfattelse burde bestemmelsen også kunne omfatte andre tilfælde. Advokatrådet udtalte sig i samme retning.

De danske Patentagenters Forening ønskede yderligere gennemført specielle regler for fremskaffelse af beviser i retssager angående patentindgreb.

Der findes ikke formodningsregler af den nævnte art i den gældende patentlov. Lignende regler findes for tiden i Finland, Norge og Sverige, som imidlertid ikke agter at overføre reglerne til den nye lov.

Endelig ville sådanne regler betegne et brud med det almindelige princip om den frie bevisbedømmelse, som næppe bør fraviges på specielle områder.

I overensstemmelse med komiteernes opfattelse indeholder forslaget derfor ikke regler af den omhandlede art.

Til § 59.

I denne bestemmelse, der svarer til § 53 i komiteernes lovudkast, er optaget regler om foranstaltninger til forebyggelse af fortsatte patentindgreb.

Den gældende patentlov bestemmer, at ulovligt indførte, forfærdigede eller falholdte genstande, såfremt den forurettede kræver det, skal udleveres til ham mod, at han udreder deres værdi eller mod fradrag i den ham tilkommende erstatning.

Forslaget indebærer en udvidelse af området for foranstaltninger af denne art, og større mulighed for at tage hensyn til, hvad der i det enkelte tilfælde skønnes rimeligt.

Bestemmelsen er i forhold til komiteernes udkast, suppleret med en udtrykkelig regel til beskyttelse for den, der i god tro har erhvervet den pågældende genstand.

De i stk. 2 foretagne ændringer er af redaktionel art, idet det dog særligt skal nævnes, at rettighederne efter denne bestemmelse er gjort betinget af, at der fremsættes begæring herom.

Advokatrådet fastholdt i sin udtalelse, at be-